

OZIMINA (16) *sb f*

ozimina (16), [oźmina].

o jasne; a prawdopodobnie jasne (tak w -a).

sg *N* ozimina (2). ◇ *G* oziminy (3). ◇ *D* oziminie (1). ◇ *A* oziminę (7). ◇ *I* oziminą (1). ◇ *pl A* oziminy (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) w.

1. Zboże siane jesienią; hiberna a. sementiva siligo *Cn* (15) : Isz szlyachathny stanisław de morj szpaszlmy [*lege: spaśł mi*] osymyna nye szathą bydlem rogathem y gomolem *ZapWar 1504 nr 1992*; Ozimina nie ranego fiania/ lepsza tego roku będzie niżli rana. *LudWieś A4v*; Ludzie máią wychodzić do oźiminy v Pánow kędy dołtátek ludzi/ a fwemi pługi nie orzą z dworá/ á zwładác też temu mogą/ poki oźiminy wżyfcy nie późną *GostGosp 158, 158*; Kiedy orác ná Ieśień/ čás śiac oźiminę. *KlonWor 78*.

W charakterystycznych połączeniach: oziminę śiac (2), (po)żąc (3).

Szereg: »(tak) ozimina, (jako (i), a) jarzyna; ozimina z jarzyną« [*szyk 6:1*] (6;1): *RejFig Bb3v*; Siérpá trzebá oźiminie/ Kofá fye zéydzie iárzynie *KochSob 62*; bo bywa to/ że Ieśień niepogodna/ á mroz rychły oźiminę opoździ/ tedy nielza iedno iárzyną rátowác. *GostGosp 106*; áby ci po dzieśiáci dni oźiminy z iárzyną pomoc żąc byli powinni. *GostGosp 158, 64, 78, 160*.

a. Ziarna sianego jesienią zboża (1) : Szkárpáwá byłtra wżytkiey wiłły głowá/ Nurt fámorodny/ kopána zaś owá Nieśie do Gdańfká náłzę oźiminę/ w cudzą kráinę. *KlonFlis H*.

** *Bez wystarczającego kontekstu* (1) : Annona, ozymyna. *BartBydg 10b*; [Annoua [!] oźmina [*lege: oźmina*] *Cerous F31 51*].

2. Pole przeznaczone pod jesienny zasiew (1) : kto włókę trzyma, dzieśięć łolanek może ná oźiminę wyśiac, iákoby dwa korcá Lubelłkié *SarnStat 475*.

EW